

set ud fra børnenes evne til at forstå det, de lærer, til at sætte tingene ind i en samfundsmæssig sammenhæng. Og set ud fra en demokratisk vinkel må de danske børn jo komme i verdensklasse ifølge en anden nylig offentliggjort undersøgelse.

Der foregår i disse år med folkeskoleloven som ramme virkelig et fantastisk flot stykke udviklingsarbejde med baggrund i »Folkeskolen år 2000« på ikke mindre end 8 forskellige parametre. Hr. Frank Dahlgaard har jo selv i dag berørt en af dem, nemlig omkring helhed i børnenes hverdag.

Men det anfægter ikke hr. Frank Dahlgaard. Han lægger sig i slipstrømmen på de internationale undersøgelser om læsefærdigheder og matematikprøver, som vi så ofte ser refereret i medierne, men det er uden at analysere og reflektere over dem – ud over i forhold til det, som aviserne giver udtryk for. Det har vi gjort i Socialdemokratiet, og det har vi gjort i regeringen, og der er faktisk allerede taget mange initiativer sammen med de øvrige folkeskoleforligspartier.

Kravene om synlighed og dokumentation har jo sat en debat i gang om folkeskolens opgaver og folkeskolens vilkår. Den dialog har fundet sted mellem skolen, forældrene og det kommunale og det politiske system og ikke mindst i medierne.

Der går jo sjældent én uge, uden at der kommer en ny undersøgelse. Nogle af dem er også forholdsvis selvbestaltede brugerundersøgelser. Det er dem, hr. Frank Dahlgaard refererer til. Det kan være skemaer over forældrenes tilfredshed, procentuelle beregninger om børnenes læseevner eller sammenligninger af børnenes faglige læsefærdigheder med internationale standarder.

Jeg formoder selvfølgelig, at man laver sådan nogle undersøgelser for at blive klogere og for at lægge et solidt fundament for den debat, vi også skal have blandt beslutningstagere, men efterhånden har jeg indtryk af, de virker stik modsatte på nogle, og undersøgelserne peger i vidt forskellige retninger, resultaterne varierer fra analyseinstitut til analyseinstitut.

Måske skulle vi søge lidt dybere eller i hvert fald bruge nogle andre udgangspunkter end dem, som en del af undersøgelserne tager, for at få en ordentlig debat om folkeskolens kvalitet og fremtid. Måske kunne en humanistisk eller en filosofisk synsvinkel åbne vores øjne for nye perspektiver. Det har jeg ikke håb om for alle, men

nogle kunne det da i hvert fald bringe videre, i stedet for at vi blot klager over status quo uden at anvise veje for, hvor vi skal hen.

Det er altså trættende, at diskussioner om folkeskolens hele virke og kvalitet tages ud fra enkeltundersøgelser om elevernes læsefærdigheder, der i øvrigt ikke er så ringe, sådan som undervisningsministeren har redegjort for, uden at vurdere det sammen med de andre parametre.

For hvad med elevernes trivsel, hvad med motivationen, hvad med de sociale færdigheder, hvad med lærernes evne til at differentiere undervisningen osv.? Som forælder til børn i folkeskolen ville jeg i hvert fald nok se nærmere på forhold som disse, når jeg vurderer, hvor mine børn skal gå, frem for om de ligger som nr. 3 eller nr. 17 på listen over læsestærke skoler i Danmark. Forældres forventninger og børnenes trivsel må være det, der er blandt de vejledende parametre for folkeskolens succes.

For at tage den økonomiske side af sagen så er vi jo godt klar over, at nogle kommuner bruger flere penge pr. skole end andre. Sådan er det naturligvis. Det er også forskellige grundlag, man har. Der er også forskel på det beløb, som den enkelte kommune afsætter pr. elev. Det er sådan, at mange kommuner gennem økonomiske tildelelser forsøger at kompensere for de vilkår, børnene vokser op under, det gælder f.eks. antallet af tosprogede elever, lokalt behov for specialundervisning osv.

Jeg mener, at kommunerne har krav på, og det også er fastlagt i den folkeskoleloven, som hr. Frank Dahlgaard selv har været med til at underskrive, at kunne løse opgaverne på den mest hensigtsmæssige måde. Det kommunalpolitiske ansvar for at drive folkeskolen føler jeg bliver taget dybt alvorligt, og det skal vi fra politisk side – og det gør vi fra Socialdemokratiet – kraftigt bakke op, ligesom vi må støtte og lytte til dem, der arbejder i folkeskolen til daglig, nemlig lærerne, når vi taler om udvikling og kvalitet.

Jeg mener ikke, at vi skal lade os føre rundt af den sidste presseomtale i B.T. eller Jyllands-Posten, hvis relevans vi må sætte ind i en helhed og vurdere i forhold til hele folkeskolens virke. Så jeg vil da opfordre hr. Frank Dahlgaard til måske at læse en lille smule mere på lektien ud over kun at bruge B.T. og måske lidt forældede undersøgelser.

Vi må afvise det forslag til vedtagelse, som hr. Frank Dahlgaard har fremsat.